

שבעת ימים פרק ראשון יומא

פז.

עין משפט
נר מצוה

סו א מ"י פ"ג מהלכות
תמידין הלכה יא:
סז ב מ"י פ"ד מהלכות
עבודת יוה"כ הל' א:
סח ג ד מ"י פ"ג מהל'
עבודת יוה"כ הל' ה:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

גדנא, פי' כמכה שמעלה ידו
אחר שהזהר למעלה בקרנות
י אדם חציו של יום טיהרא,
א טהרו גילוי הוא, כלומר
קיים שאין בהן עבים נקראין

ומקצתם למעלה ומקצתם למטה

ה. ורצינו חננאל גריס איני והא

מערב עד צהר. בנרות כחצי יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד לילה. למנוחה מדת שמן כדי שהאכל דולקת כל הלילה ושיעור האכילתם חמי' לוג לכל נר וגר ישרו כי שיהיה להדליק כל הלילה של תקופת יומי' ויומי' בקצרה יומי': אין לך עבודה ששירה. כלומר לא תלך עבודת יום כשירה אחר הדלקתן.

וְלֹא אַחֵר מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר: **דְּכִיב**
כְּדִפְרִיטָתוֹ. וְעַל כֵּךְ צִדְדֵּי
הַדֶּלֶקָה מֵתָּה מִקְטֵרֵת קִטְרוֹת אֲמֵר
שֶׁלֹּא צִדְדֵּי שְׁמֵרִת בְּקֶדֶר מִשְׁנֵנו שֶׁל מִקְרָא
סֹדֶר הַעֲבוּדָה צִיטְרִינֵנו וְהִדֵּר יִקְטִירֵנָּה:
רַב פֶּפֶא אָמַר לֹא קָשִׁיָּא. סֵדֶר
יּוֹמָא אֲסֵדֶר יּוֹמָא וְכו' א צִהַרְתָּ שְׁתֵּי
רִגְרוֹת הֵן דִּמְנָן קִטְרוֹת צִרְיָא רִבְנָן
הֵיכָא דִּמְנָן רִגְרוֹת צִרְיָא אֲבָל שְׁאֵל:

גמתינתין דהכא. לפירקה קמח (ד.):
 פייס. דמתניתין דפייסות השנויה צפ'
 שני (דף כה.) דקתני קטרת לבסוף
 באבא שאל: אימא סיפא. דקדר
 וימא קתני צפ' שלישי (דף לא:) הביאו

ולו את התמיד לכהן גדול ציוס
ההכפורים: קראו. חתכו. חתך צו
ההכשר שחיטה ברוב שנים ולא כולן
לפי שזריך הוא עלמנו למהר ולעוול
ומזרק לקבל הדם שכל עבודת יום
ההכפורים אינה כשירה אלא צו:
ועל הנרות. הנרות. וכל כרחך
האחרונות קאמר דליכא
למז"ל: קטורת קודמת לחמש הנרות:
וישאל וסיפא. דסדר יומא דבגנו

יב'ו' בתמייה [דכל מסכת זו כמשה
אחת שעסוקה כולה בסדר כמות
הסון הפסוקים סדורין והולכין]:
הנא **נריש וכו'**. [בתמייה] דלוקי
אזכריי מתניתין דפ"ק הצטעת שמי
רמות דלוקי שמי הצטעת ה' רמות:
אזכריי **אמר נר**. האי דפ"ק דקמני
כל שצעת הימים הוא זורק כו' לאו

ביום הכפורים קאי ולא קפיד
אקסידרה אלף אורוי בעלמא ו מיירי
ומלמדנו שזריך כהן גדול להיות
עסוק בעבודה כל שבעה כדי שיהא
גיל ומומן בה ביום הכפורים
סדרה דיומא דדר תני לה לכך שנה
בפרק שמי העצם חמט וצפ"ג שנה
העצם שמים: חטאת על ע
עולות הסמיד. מעשה חטאת על

[illegible]

דס עולה ניתן למטה מחוט הסיק
תהיו למעלה כחטאת: הוה ממנו
מאמנע עוביה למעלה ושבע
תחילה כלפי מעלה והשבע תחת
אחד. ולשון מזליף לא נודע לי: הוה ע
קירו: טיהרא. נהרים פל

[illegible]

(א) פסחים נט. זבחים יא:
מנחות פט. (ב) לקמן לא:
[חולין כט.], (ג) לקמן נג:
זבחים לח. (ד) לקמן נח:
(ה) [לקמן נט.], (ו) ז"ל מורי,
(ז) ועי' ת"י שתרגס ארבעים
יכנו ארבעין ילנף,

תורה אור השלם

1. וּבְהִעָלַת אֶהָרֹן וְ
הָנֹתָר בִּין הָעֹרִים יִשְׂרָאֵל
קִטְרֹת תִּמְדַּל לִפְנֵי יי
לְדֹרֹתֵיכֶם: שְׁמוֹת ל' "
2. בְּאֵהָל מוֹעֵד מוֹחֵץ
לִפְרֹכֶת אֲשֶׁר עַד הָעֵדֻת
יִצְרָף אֹתוֹ אֶהָרֹן וּבְנָיו
מִעֵרֵב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יי חֶסֶת
עוֹלָם לְדֹרֹתֶם מֵאֵת בֵּן
שָׁרָא: שְׁמוֹת כ' כֵּא
3. וְשַׁעֲרֵי עֲזִים אֶחָד
לְחֻטָּאת לִּי עַל עֵלֹת
הַתְּמִיד יִעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
בְּמִדְּבַר כֹּחַ טו

גליון הש"ס

תוֹם' ד"ה אִימָא סִיפָא וי"ל
דילמָא ר"פ פּלִיג. ק"ל לַפִּי
למַאי צִיז דַּבְּרִי לֵיל כַּרְפִּי
יִשָּׁא וסִיפָא רַבָּן וּמִנֵּיעֶתָא
כַּאֲשֶׁם הָא בַּשְּׁטוּטוּ לֵאבִי
לְשִׁיטָתוֹ דְּמַסְדָּר מַעֲרַבָּה דֵּאֲשֶׁ
מִמִּילָא יִכְאֵל לְשִׁנּוּי דְּפִיִּים
כַּאֲבָא שְׂאֹל דֵּהָ בְּאוֹתָהּ
מַשְׁנֵה עֲלֵמָה דְּחִירֵיקָא דֵּס קוֹדֵם
דִּישּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּתִימָה וּמִמְּוֹרָה
וְלֵאֲשֶׁם אִינוּן קוֹ:

הגהות הב"ח

- (א) גמ' דהוא פלגא:
(ב) רש"י ד"ה אפלגיה
דמזבח נד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה רב פפא אמר
ל"ק. סדר יומא אסדר יומא
וכו'. נמחק תיבת וכו' ונ"ב
ש"ל וכולהו:

מוסף רע"י

הובא בסוף המסכת

תום' ישנים

אין ד'ך עבודה מערב
בוקר אחר זון בלדר. שוולט
לאחר אחר זון בלדר. שוולט
פריץ היר אחרים אפרים
שטערין על הילט ומשני זון
ובמדר משטן (פאססען זון)
אחר חלם דאמיר דלא און
אלט בעדדס פאר און
קטורט, אגל פאס מאזור אחר
נורם, ולידריס אחר
און נמי ליביריס אפרים.
תן דא מדרתה. פי קווערט
שלעזן זון חיל זון און
שעורט כחמים, און שטן יומיר
יומיר. וובסן' ובושן' אחר
כאזלי ממיל ובושן' פאמיל
עבות וצמיל עבת בינונים.
ומשר זון לה מדרסה
(משטן) שלעזן אחר פאמיל
בינונים. וריבוי היצא דא
דאמירין פריצמיל ויונא פי
[ה' זון שמואל פאר דאמיר
זע, עשתה דאמיר טבח חיל
לון כלל רב ובתקופת טבח
זון זע, חיל פאמיל זון
זון זע, חיל פאמיל זון

הדא לית שמע כלום בן בינאי
לקמן צפ' שי [כג, א]. גות' ב
זריקה אחת ת"ל סביב, אי סביב
אחת זמיעה ושבע זממה.
ושבע למטה ולא היה מתחין לה
למטה ממש. במענדא. פי' בקו
אבל לא תיקשי מאי אחת למעלה
וכאן מחדד גב ידו למטה, כדאש
שליש ומלפניו ושמי שלשים ומא
מלמעלה אכזעושי למטה וזכר
לו [נג, א]. וכן פירש בערוך [ע'